

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. III. Corollaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74152)

7. Ad probationem etiam distingo minorem. Comminatio mortis incurrendæ fuit conjuncta soli comestioni de ligno vetito explicitè, concedo; & implicitè, nego. Fuit enim ipsi conjuncta, quatenus erat transgressiva mandati. Unde à fortiori etiam non quidem explicitè, sed tamen implicitè fuit conjuncta transgressioni mandatorum naturalium & Divinorum, quæ fortius ligabant. Ita habet S. D. in 2. dist. 33. in expositione textus. *In hoc ostenditur, quòd, etiam si alia peccata commisisset, similem pœnam sustinisset, quasi à minori ad majus: gravior est enim præceptum præterire legis naturalis, quo prohibetur id, quod in se est malum, quàm præterire præceptum disciplina, quo prohibetur, quod non est malum, nisi quia prohibitum.* Ex quo patet responsio ad primam confirmationem: quia etiam aliis peccatis fuit adjuncta comminatio mortis implicitè.
8. Ad 2. confirmationem, distingo majorem. Lex odiosa est restringenda ab illis, ad quæ intentio legislatoris & ratio legis non se extendit, concedo; ad quæ se extendit, nego. Si petas: cur ergo specialiter & explicitè comminatio mortis fuerit adjuncta comestioni? Respondeo: quia, cum illa de se non esset mala, per adjunctam pœnam debuit innotescere, quòd esset mala, & destructiva justitiæ originalis.
- Similiter ad 3. confirmationem nego minorem, & probationem distingo. Decretum Divinum tantum erat de non comedendo explicitè, concedo; & implicitè, nego minorem & consequentiam.
9. Ad 4. confirmationem nego sequelam, ejusque probationem distingo. Adam peccavit peccato superbiæ prius naturâ, concedo; prius tempore, nego. Nam ipsum peccatum inobedienciæ initium sumpsit ab inordinato appetitu excellendi, juxta illud Job. 4. *In ipsâ initium sumpsit omnis perditio*, ideoque internum peccatum superbiæ tanquam motivum in genere causæ finalis præcessit, tota tamen peccati malitia consummata fuit in actu externo inobedienciæ comedendo fructum prohibitum. Unde adhuc primum completum Adami peccatum, quamvis ex variis malitiis partialibus conflatum, fuit peccatum inobedienciæ.

§. III.

Corollaria.

10. Inferes ex dictis primò: Alia peccata Adami, quæ post primum lapsum fortè commisit, aut commisisset, non transire in posteros: siquidem non sunt amplius peccata capitis, sed personæ.
11. Inferes secundò. Evæ peccatum, quantumvis præcesserit peccatum Adami, non tamen nocuisse, aut fuisse nociturum generi humano per transfusionem sui, si Adam non peccasset; siquidem non Eva, sed Adamus fuit constitutus caput generis humani: unde ipse peccatum non erat peccatum capitis.
- Nec officit, quod Ecclesiastici 25. dicitur: *A muliere initium factum est peccati*; hoc enim intelligendum de initio occasionis & suasionis, non

de principio transfusionis, docet D. Th. 1. Cor. 15. l. 3. & in 4. dist. 1. q. 2. a. 2. quæstioncula 2. ad 1.

Inferes tertio. Siqui liberi ex Adamo ante ipsius lapsum fuissent concepti, vel geniti, illos fuisse accepturos justitiam originalem, neque ex Adami lapsu inficiendos: quia fuissent geniti ex femine habente vigorem productivum justitiæ originalis: & Adamus respectu illorum tantummodo hominum habuit rationem moralem capitis, qui adhuc in ipsius lumbis continebantur, & viâ naturalis generationis ex ipso propagari poterant.

Inferes quartò. Etiam si peccatum inobedienciæ in sola interna voluntate Adami permansisset, & non processisset ad opus externum, eodem modo fuisse propagandum in posteros, sicuti modò est propagatum, cum Adamus comedendo de fructu prohibito inobedienciam opere externo complevit: quia opus externum habet suam malitiam ab actu interno, per quem secundum primum dicta Adamus suam innocentiam perdidisset.

Inferes quintò. Peccata proximorum parentum non transfundi in posteros, unde si Adam in justitia perseverasset, peccante Caino ipsius filii non contraxissent originale peccatum, prout colligitur ex Apost. ad Rom. 5. *Unius [solutus Adæ tanquam capitis] de isto multi mortui sunt, & per inobedienciam unius peccatores constituti sunt multi.* Unde D. Anselmus lib. de Concept. Virg. c. 23. *Quoniam nullus post Adamum partu filii suis justitiam servare, nullam video rationem, cur proximorum parentum peccata filiorum debeant animabus imputari.*

Sed opponitur difficilis textus ex D. Th. q. 5. de malo a. 4. ad 3. *Si aliquis ex posteris Adam peccasset, eo non peccante, moreretur quidem propter suum peccatum actuale, sicut Adam mortuus fuit: sed posteris ejus moreretur propter peccatum originale.*

Respondent aliqui, hanc sententiam hic a. 4. fuisse retractatam. Gonet existimat, opinionem D. Thomæ fuisse, quòd DEUS, si nolisset Adami peccatum permittere, alium ex posteris Adami constituisset pro capite morali suorum descendendum, sicque posteris propter originale peccatum fuissent mortui, de quo tamen nihil certi.

Inferes sextò. Si quis hominum ex humana carne miraculosè formaretur, ad instar Evæ, ita ut per seminalem propagationem non descenderet ex Adamo, non contracturum labem originariam: tunc enim, inquit S. D. hica. 4. ad 3. *Esse in Adam secundum corpulentiam substantiam non secundum seminalem rationem: quod etiam extendi debet ad eum, qui nasceretur miraculosè solo semine, aut sanguine mulieris: tum quòd illud in plurium sententia tantum passivè, tum quòd saltem minus principaliter concurrat ad generationem proles. Secus dicendum de prole, quæ ex solius viri semine ad matricem mulieris, vel Divinâ virtute, vel demum operâ dilatò conciperetur, tunc enim verè ortum traheret ex Adamo.*

DISPL